

"Danstereen"

et halvgengældigt Ulygheds- og Oplysningsskift for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Danstereen" udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forstrib. Bestilling, Besøling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Danstereen" ledes indtil videre af Past. A. W. Andersen.

Alle Indsendelser — Afhandlinger, Fortællinger og Korrespondancer sendes til Past. A. W. Andersen, Blair, Nebr.

Redaktionen sendes direkte til "Danstereen", Dr. D., Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danstereen"

Bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udgiverne og at Gælden er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Følt, der overfører i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at få Oplysninger om det overtagne, bedes de altid omtale, at de fåa Ubertissemænt i dette Blad. Det vil være til Gavn for alle.

"For dansk-amerikansk Højskole."

Under ovenstående Titel udgiver Pastor A. Th. Dorf, Fortæller for den danske Højskole i Nyhed, et Udsnit, som vi tror at burde gøre vore Læsere opmærksomme paa. — Som Motto paa Bladets Forside (anden Aargang, Hefte Nr. 2) findes disse fire skønne Vers:

"Bort vi skæbned fra Fædres Land og spredtes for alle Vinde. Danste Hjertier endnu dog en Vej til hjerter andre findes."

Et dansk-amerikansk "Højskoleblad" — intet mindre — er det, Pastor Dorf forsøger at give sine Landsmænd, og derfor skal han viselig ikke have Utaal.

Hvorfor skal det være utænkligt, at "danske Hjertier" her i Amerika kunde finde saaledes Vej til hjerter andre, at vi, ligesom der hjemme, kunde faa et stort, fælles, levendigt og livskraftigt Højskoleblad for alle Danste i Amerika? Hvilken umaadelig Velfølelse vilde et saadant Blad ikke have i sig!

Dumhed, Mistænkthedsfølelse, Misundelse og Selsogudelse, disse Lands- og Hjertelivets svorne Fjender, har ufølgelig ødelagt flere Ulyghedsverdier for Skandinaverne i Amerika — ikke mindst for os Danste — end alt Amerikas Guld baade over og under Jorden nogen Sinde kan erstatte. Hvad om vi blev enige om inderst muligt at faa disse lede Trolde ihjel og lade Lyset, Renheden, Kraften og Hjertebarmen rulle ind i Højskole? Hvem vil være med?

At ranke Sjælene.

Efter Udsnit af "For dansk-amerikansk Højskole", som vi i Dag har omtalt andet Steds i Bladet, tilføjer vi os at gengive følgende Artikel af Pastor A. P. Gravengaard:

Jeg faa en Gang et Billede. Det var ikke af de fælle; men jeg kunde ikke lade være med at falde i Tanke derved.

Det var tre Mænd, der gik bag efter hjerter andre. Den forreste var høj og spær med en lille Puffel paa Ryggen. Den mellemske var lidt mindre af Vækst, men med en større Puffel paa Ryggen. Han pegte fingre at den mellemske og grinte over hele Ansigtet. Reden under stod der en biden Vægtighed om Menneskenes Gæne til at se andres Fejl og gøre Grim med dem.

En Ting var fælles for disse — de krogede Rygge. Vi skal ikke pege fingre ad en faadan Vægtighed. Det er kun de smaa og lave Sjæle, der gør det; men dem er der ogsaa mange af i

Verden. Det er der et Lid not til at gøre Jhingre og gøre Grim.

Det er et stort Gode at have en ranke Ring og stærke Stulder. Det er værd at sige Stulderen Tak for. Men det er ikke det største. Det største, at Menneske kan eje, er ikke den ranke Legemsbygning eller det røde Guld, men en ranke Sjæl.

Den Læge, der med Held kunde ranke de krogede Rygge, vilde man betragte som en stor Mand, en af Slægtens Bølgere. Man vilde prise det Arbejde i højen Ede. Og viselig — det var Pris og Værd.

Men hvad gør man ved de Mennesker, der arbejder med Held paa at ranke Sjælene? Kaldet man dem Slægtens Bølgere? De er det i Sandhed — endnu mere end de første. Mangfoldige Mennesker peger fingre ad deres Arbejde og rækker Tunge ad dem; men derved giver de sig selv Attest paa, at de hører til de smaa og lave Sjæle; thi det er kun faadanne, der peger fingre og rækker Tunge ad dem, der arbejder paa at ranke Sjælene.

Jeg har lige læst Bogen "Violin" af Fru Blicher-Clausen. Denne Bog er noget af det pøestrigeste i den danske Literatur, og dens Fortællinger er maaske den af alle nulevende danske Fortællinger og Fortællinger, der bedst forstaaer den Kunst: gennemførelsen af ranke Sjæle!

Hun skildrer i Violin to Brødre, den ene en Krøbling med en Puffel paa Ryggen, den anden en Mand med ranke Ring og stærke Stulder. Krøblingen er et rigt begavet Kunstner, og gennem sin Kunst har han bundet en ung Kvinde, med hvem han er troløst. Saa kommer den stærke Brøder. Og en Nøt Dag opdager Krøblingen, at hans Troløvede er kommen til at elske hans Brøder. Han spørger hende da, om det er, fordi han har en krogelig Ryg, at hun er bleven led af ham og kommen til at elske Brøderen. Hertil svarer hun: "Nej, men han har en rantere Sjæl end du!"

Slægten burde give sin færeste Lærebekræft til den, der bedst maa lade at ranke Sjælene; men — den gaar ham en Tornetrone og et Kors. Og saaledes er det ofte endnu. Man tornetrone Kristendommen, stant den har vist, at den mægter at ranke Sjælene. Den er og bliver den store Magt i Slægten.

Derfor maa Kristendommen være den Grund, hvorpaa en viselig og varig Bevægelse, der har til Maal at ranke Sjælene, maa hvide, og hvorfra den maa hente sin Kraft, sin Freløshed og sit Haab.

Den danske Højskole staar paa denne Grund. Og den staar som en enestaaende Bevægelse, der med stort Held har formaaget at ranke Sjælene.

Halvfjerdernes Mand med Brandes i Spidsen vilde have det danske Folk til større Frihed og Lykke. De brugte ikke Udtrykket at ranke Følelser; men det var alligevel noget i den Retning, de paafoed, at de vilde og kunde uden Kristendommens Hjælp. Men hvad blev Bevægelsen til? Ranthede den Følelse? Væb det Mand med Mod og Kraft, Kvinder med trofast Kærlighed og Livslæbe? Nej, der blev "ranthede Mand" og "glædesløse Kvinder" præget af Livslæbe og Slaphed.

Om denne Retning kan det siges, at den forslumper og ender med at ønde Frihed til at raadne op — og saa før Døden, og Glæden flyr, medens Højskolebevægelsen kræver Frihed til at leve og virke. Den giver Livsmød, Livsliv, Freløshed og Glæde — med et Ord: den ranter Sjælene!

Dette er den sidste Menneskelæbers historiske Rødsgering i Danmark. Skal det blive set og samlet uden for Landets Grænser? Skal den danske Højskole faa Pris og Værd som en velfølgnet Institution?

I Europa er man ved at ønde den danske Højskole dens velfølgte Røds. Man kommer nu fra flere Lande til Danmark for at studere denne Skole, hvis Hovedopgave ikke er at fjerne Højskolebet med Fagundstaber, men at ranke Sjælene.

Saaledes i Danmark — i Europa; men vi er i Amerika. Det store Værdenshav ligger imellem. Kampen for os bliver ikke mellem Højskolen og Halvfjerdernes Mand, men mellem Højskolen og Materialismen.

Skal vort Ideal være velføddede og velføkkede Tropper med noget af Freløsheds Dørlighed i sig?

Eller skal det være ranke Sjæle med Tid og Sløb i sig, med Lyft og Mod til at leve med og være vaagen? Dette Spørgsmaal skal særlig be-

svares af Forældre, hvis Børn er ved at gaa ind i Ungdomsalderen. Et det not for eder at se eders Børn dotje op med ranke Rygge til timelig Vækst, eller træder i ranke Sjæle? I sidste Tilfælde vil I føle, at I trænger til en Højskole — en ærlig og trofast Højskole, og en saadan tilhøder Højskolen.

Jeg vilde ønske, at det maatte blive et Samvittighedsspørgsmaal for vort Folk: Vil vi tornetrone og forsørge Højskolen eller vil vi øpelle den som en mægtig Højskole til at ranke Sjælene? Ved dette Spørgsmaal burde ikke dulmes ved et Antifibrinpulver eller druknes i et Glas Kognak.

Og saa endnu et. Vi er i Amerika. Vil vi være Amerikas Bølgere? Vil vi berige Amerika med den danske Højskole?

Amerika har i mange Maader været en Bølgere med os. Mangt et ungt Par har bygget sig et hyggeligt Hjem ved Hjælp af Amerikas Guld. Mangen ung Mand har banet sig Vej til en fremragende Stilling — jo, Amerika har været en Bølgere med os.

Hvad om vi nu for Alvor stillede efter at gengælde dette? Hvorledes kan vi det? Ved at elske den danske Højskole saaledes, at vore yngre Kræfter bliver grebte deraf og mulig faar Lyft til at virkeliggøre Højskoletanken i det amerikanske Folk paa det engleste Spørg.

Amerika er et stort Land med mange rige Muligheder og mange gode Kræfter i Virksomhed, men ogsaa med mange krogede Sjæle. Fremtidens Amerika vil trænge haardt til en Skole, der med Held kan tage den Opgave op at ranke Sjælene.

Amerika indtager allerede nu en fremragende Stilling i Verdenshistorien. Det har mange gode Betingelser for at blive Følelens Leder i Udviklingen, og jeg glæder mig ved den Tanke, at det skal blive det; thi jeg elsker det Land, hvor mit Støb skal stedes til Hvide og mine Børn leve efter mig. Derfor tænker jeg med Kærlighed og Glæde paa det fremtidige. Men jeg ser det godt: Skal Amerika blive Følelens Leder til Velfølelse, da maa Sjælene ranthede i den unge Slægt.

Hvad om vi gjorde os det klart, at vi kunde give en Haandstrækning dertil. Ja, hvad om det nu var Guds Villie med os, Guds Opgave til os? Om det nu var den Maade, hvorpaa vi skulde bidrage til at bygge Amerikas fremtid?

Men saa maa vi elske Højskolen frem i vor Ven og vor Barm og give den gode Raar at arbejde under; thi kun hvad vi selv elsker, kan vi bringe andre Kærlighed til.

Amerika kan glimre en Tid ved sit Guld. Men hvor megen Velfølelse det skal blive til, og hvor lange det skal indtage en levende Stilling i Udviklingen, det vil altsammen bero paa, hvordan Amerika i de kommende Dage vil blive i Stand til at ranke Sjælene i den unge Slægt.

Amerika sparer ikke Stølgang paa sin Ungdom; men det trænger til at lære den Kunst gennem alt Stølgarbejde at ranke Sjælene. Den Kunst forstaaer den danske Højskole; den er dens specielle Kunst. Med den kan vi berige Amerika. Vil vi?

"Mod Strømmen."

Ja, saa har jeg da ogsaa læst den med Rette meget omtalte Bog af Bisshop Heuch i Norge, som bærer Titlen: "Mod Strømmen", og som i fort Tid er udkommen i 5 Oplag. Jeg talter Herren indertid, fordi ogsaa jeg fit Lov at læse denne Bog, og jeg vilde ønske, at alle vore Prædiker og mange af vore Menighedsfolk med vilde læse den. I Sandhed, denne Bog bærer sin Titel, "Mod Strømmen", med Rette; thi den gaar lige Stik imod den Strøm, der i vore Dage som aldrig før med rivende Hart gaar ad Hælede til og river saa mangen stats dnyret i Sjæl med sig. Denne Bog er et mægtigt Vidnesbyrd for Herrens Sag, en manende Røst fra Gud i denne Verdens Viden, der raaer Guds Folk op til Aarvaagenhed over for de fine, daarende Toner, der som en Afgrundens Mufft lyder fra Tidens hurtigløbende Strøm under Tidens Løb nedad imod Fortabelsens Hule. Alle Guds Folk føler det fittef, at vi behøver at være aarvaagne og paa aandelig Vis stemme Arme og Ben ind for ikke at blive rebet med af Tidens Strøm, der slynger og bugter sig rundt i Sydens og Vildfarels-

sen Kroge og Krumminger, og som fitet gaar nedad og nedad. Derfor itteen tære Helligaand jagdig drev os imod Strømmen, vilde Tidens rivende Strøm led rive os med sig baade til faast Værd og faast Liv, og vi vilde blive fortabte.

Denne Bog kommer ikke med nye, hidtil uopførte Læreføntninger; men den fordyber sig paa en velfølgte Maade i de gamle og dog evig nye Guds Ord's Lærdomme og tilbageviser de nye, falske og usande. Det er faadanne nye Bøger, vi trænger til. Vi trænger viselig ikke til nye theologiske Spøtulationer, som kun vil lede os bort fra de gamle Stier og gode Veje, ind i omend fine, saa dog falske Lærdomme. Vi trænger heller ikke til Aovisefølger om den rene Værd, om haarfine theologiske Spørgsmaal, om tunstige Spibefindigheder, som altid ender i meningsløst dogmatisk Vinbehuggeri og tusindfuntagtig Haartkloveri til Stam og Skade for Herrens Sag.

Nej, men vi trænger til at fordybe os mere i Guds Ord og vor Kirkes Værdesskrifter, tilegne os deres Indhold bedre i Troen og Værdelsen, praktisere deres Værd bedre i vort Liv og forsvare den bedre fra falske Brødre inden for Kirken.

Det er det, Bisshop Heuch gør saa godt og grundig i sin Bog: "Mod Strømmen", derfor er det en Velfølelse og Værdfølelse at læse den.

Jeg skal til Slut citere et lille Stykke af Bogen under Afslutning: "Troen og Velfølelsen."

"Aldrig har vel Guds Ord været ubet for en mere slængende, smuende og spottende Kritik end Evangeliet, da Apostlene først forkludte det i den jødiske og hedenske Verden. Den rene Daarstøb var det for Menneskene. Med Henfyn derpaa taler Paulus sin Forkyndelse: Denne Prædiktens Daarstøb, og selve Evangeliet: 'Det daarlige fra Gud'. Men mærkes der derfor nogen Engstelse for, at de Vises Vidskab skal gøre Troen umulig, de Fortandiges Fortand gøre Ordet til intet? Langt fra! Apostlen hviler ganske trangt i Visheden om, at det daarlige fra Gud er visere end Menneskernes Vidskab, og at det behager Gud ved hans Prædiktens Daarstøb at gøre dem jalige som tro, medens han vil ødelægge de Vises Vidskab og viltteigere de Fortandiges Fortand. Og saaledes git det jo. Sejrerligt bevidste Guds Ord sin Magt og omkaltede Hjertene, medens hin Tids Kritik og Vidskab forlangt er glemt af alle, som ikke støber den op af gamle Bøger."

Hvad det gælder om i en Tid, da Videnstaben behager at mestre Biblens Ord, er at den troende Menighed gør sig det fuldt ud klart, hvad det har at betyde, at Strømmen er Guds Ord, — hvortledes hver troende er kommen til Vished, — hvortledes Kritiken skal mødes og hvor støbnespanger det kan blive at ville møde den paa en Maade, som frider baade mod Guds Ord og Troens Værd.

Vistnok burde de, som have lidt Erfaring og lidt Kundskab, vide, at "Videnstaben" Gang paa Gang har gjort sine Refultater om igen og dog steds, naar den om nogle Aar finder noget Nyt proklamere dette med samvittighedsfølelse som før det nu opgjone.

Saaledes erindringer jeg fra min Studentertid, at den Lærdeste af de Lærd, Intherten Professor Dr. Ferdinand Baur, havde bygget et aldeles mærkeligt System, i Kraft af hvilket hele det nye Testamente var faldt med Unbttagelse, saa vidt jeg erindrer, Aarbaringen og enkelte Smaastykker af Pauli Breve. Og denne Bygning var saa fint tænkt og kunstigt opført, at troende Theologer fortvivlede om at rive den ned. Men nu 40 Aar efter, — hvem spørger nu efter Baur og hans Tubingertole? Nu er den hele Bevægelse tun et Blad i Theologiens Historie, og de, som i vore Dage angribe ny testamentlige Strifter, gøre det paa et ganske andet Grundlag. Troer du den hellige Strift som Guds Ord, hvortledes skulde du da frigte at Mennesker skulle kunne gøre dette Ord til intet? Var det muligt vilde derved Vøisef være leveret for, at Striften ikke var Guds Ord.

Thi dette maa paa Grund af sit Ophav kunne virke med en saa uvilkaarlig Sandhedens Magt paa enhver Samvittighed, som giver det Indgang, at Hjertet faar en Vished om Ordets Paalidelighed, som ingen menneskelig Mødfølelse kan røve. Som Hundens Øgen mod Raanen, saaledes er Videnstabens Angreb paa Guds Ord's Sandhed. Varm og Fortrykkelser, ja mangen Gang saa, at en troende Væ-

rdneds af Sandheden ikke kan faa Værdens Lyd, det kan Kritiken volde. Men naar den endelig bliver træt, oplyser Guds-Ordet Jordlivets dumle Re Nat lige klart paa Vejen til Himlen og fører trods al Kritik hver en Sjæl, som troende følger dets Værdelse, trangt til Salligheds Hjem."

Dette faar være not som en Mundsmag af Bogen; men jeg tænker at mange derigennem har faaet Vængsel efter mere og derfor selv vil læse hele J. S. e.

Trusfant i September 1903.

Danebo, Eugene, Oregon.

Det er dog mærkeligt, at vi aldrig ser noget i "Danstereen" fra Danebo. Følt i Østen tænker naturligvis, at Colonien Danebo er helt spillet falsk. Hvorfor skriver du dog ikke? Saa danne og lignende Udtalelser hører jeg saa lidt og ofte, naar jeg vandrer i blandt Værderne herude. Nuvel, Grundden, hvorfor jeg ikke har strevet før, er denne, at jeg har ikke godt funnet affe Tid til at faa det gjort. Desuden mente jeg ogsaa, at en anden kunde være lige saa nær til at gøre det. Det er jo særlig en travl Tid nu, da vi er lige i Tærfningen, saa her er Liv og Virksomhed over alt, og stont det har været hørt i Sommer og iforaaaret, saa giver Sæden dog et udmærket godt Udbytte. Søren Madsen fortælle mig, at hans Havre gav op til 47 Bush. pr. Acre, og der er endda somme Følt, som mene, at det er noget daarlige Land i Colonien. Det passer vist ikke. Hø er der maaske ikke høstet saa meget af som under Tiden før; men saa er det i en god Pris, da der bliver brugt en Masse Hø ved Mine og i Støvene ved Tømmerdriften. Det koster for Tiden 10 a 12 Dollars pr. Ton, og andre Produkter er i en forholdsvis god Pris. I Østen er der ogsaa Travlhed, da der bliver opført en Mængde nye Bygninger. En ny "Planing Mill" blev opført i Foraaret, hvor to af vore Landsmænd er i Forretning. Dens Firmaavn er "Eugene Planing Mill Co." Der er for Tiden 11 Mand i Arbejde, Størsteparten Danstere.

Frugten giver et godt Udbytte i Aar. Parretærerne er saadan ladebe med Frugt, at Ørene nækter af. Ligeledes var der en Mængde Kirsebær, Svøbster og Væbler er der ogsaa Overflod af. En ny Fabrik er anlagt, hvor der gøres Brug af de Væbler, som falder ned, og dem, som ikke kan gemmes. De bliver nu ladebe til Eider og Eddike.

Stær der ellers nogen Fremgang i Colonien? Ja, det skal jeg mene. Nu skal jeg fortælle lidt om, hvad der er set, hvad der sker for Tiden, og hvad der maaske skal se i en nær Fremtid.

J. P. Nielsen har for Tiden et stort, fint Hus under Opsærelse. P. Jensen har bygget en Etage oven paa sit Hus.

Chr. Bertelsen har faaet en ny Stald, og den er ikke af de smaa, den største i Colonien. Ligeledes har han faaet sit Hus forskomet.

James C. Jensen har bygget ny Stald. Peter Johnsen bygger helt nyt Hus, Stald, "Granary" og mange andre Bygninger.

Henry Petersen, Luis Lytte, Willie Nielsen, Bernhard Petersen og Jesen har alle bygget nye Stalde. R. C. Christiansen skal i Færd med at bygge Hus.

Zens Elgaard er ved at faa sit Hus malet; — saa I kan da se, at det ikke er saa helt dødt herude i det fjerne Vesten. Menigheden har købt Præstebolig med 9 Acres Land og er ved at faa den malet nu. Vi har jo haft Præstefifte, siden jeg sidst stred, idet nemlig Pastor P. L. C. Hansen er rejst til San Francisco, og Pastor P. Rasmussen, Parlier, Cal., har overtaget Virksomheden her. Vi er glade ved ham, og de er godt tilfredse iblandt os og mener, at Klimaet her er fuldt saa godt som i California, da vi er fri for den tørrende Varme, som de har bernebe.

Mr. Chr. Pilegaard fra Gaston, Cal., var her i Besøg hos Mr. Hentrick og Pastor Rasmussen. Han tilbragte en Maaned's Tid iblandt os og var meget godt tilfreds med Klimaet her. Tak for Besøget.

Følt er ikke saa urolige her som derved i California. Nej, vi har det fittef godt her. Vi har ikke nødig at være bange for at frise ihjel, ej heller for at blive bagte eller flegte, og stont Oregon har Ky for, at her er saa

baadt, saa ar dette dog ingen Vished med, hvad vi hører fra Østen og andre Steder.

Helbredstilstanden her iblandt os er udmærket. Her er ingen syge Følt, som kommer her fra Østen med nedbrudt Helbred, hvor de ikke kunde taale at arbejde, kan her arbejde som unge, raske Følt. En Mand fra Syd Dakota kom herud; han fortælle, at i Øyerne der var Hospitalerne fulde af syge. Da han kom her, vilde han undersøge, hvordan det havde sig her med dette. Han fandt ogsaa Hospitaler her i Øgen Eugene og forespurgt, hvor mange Patienter de havde. Ja, de havde een. Hvad Skæbne lider han af? spurgt han. Han har brækket en Arm, har Svaret.

Naturligvis avler vi ikke Rosiner her og heller ikke megen Majs. Men vi kan da heller ikke have al Ting. Vi havde for nylig en "Ice Cream Sociable" med Underholdning giødt af vore unge til Jorden for at faa Præsteboligen malet. Vi havde Festen hos Værdens og tilbragte en hyggelig Aften sammen med Sang og Musik og Deklamation. Det er saa stont, naar de unge og de gamle hjælpes ad at bære Øyterne, for dem har vi nu ogsaa nok af. Vi har jo en Del Gæld endnu paa vore Kirkeføntomme, men "kommer Tid, kommer Raad."

Følt er ved at blive bedre kendt med hinanden her i Danebo, hvilket særlig visse sig forleden, idet det første Engteflab blev fitstet iblandt os i Colonien. Det var Danielsen, en ung Svøbster fra Rabo-Colonien. Vi ønsker til Lykke. Saa vidt jeg kan forstaa, er der not flere, som har taget samme Beslutning.

Pastor Rasmussen har været en Tur ude ved Øyten over de høje Bjerge for at vedligeholde den Virksomhed, som Pastor Hansen begyndte der, og det forunderlige var, at han lagede sig slet ikke over den besværlige Rejse. Han rejser atter derud paa Lørdag. Pastor Rasmussen har selv holdt Stole for Børnene i Sommer paa to forskellige Steder i Colonien og har derved sparet Menigheden for Lærdere, hvilket vi siger ham Tak for. — Vi har bedre Kirkefag nu, siden de unge famles omkring Orgelet. Karen Hansen fit dette sat i Gang, før hun rejste fra os, og Marie Madsen fortsætter. Platformen er bleven gjort større nu, saa der er bedre Plads til dem beroppe.

En sørgelig Nøghed har jeg at meddele, nemlig at Hans Hansen og Hustru begge paa en Gang mistede Fortanden og maatte derfor sendes til Øyten, hvorfra Hansen forleden kom tilbage som Liv og blev braget paa den danske Kirkegaard. Konen er der fremdeles, og der er maaske lidt Haab om hendes Helbredelse. Hansens var af de første, som bofattede sig i Colonien. De har fem Børn, som nu er omkring iblandt Landsmænd. Den ældste er henved 12 Aar, den mindste omtrent 1 Aar.

Humleplukningen er nu ved at tage sin Begyndelse saavel som Værdene og Svøbsterne.

En ny dansk Forretning er ved at begynde i Eugene, idet nemlig Estrædermester Petersen agter at bosætte sig iblandt os. Petersen har før været i Racine, Wis.

Pastor P. L. C. Hansen aflagde os et Besøg forleden, da hans Vej faldt herigennem paa en lille Forretningsrejse.

"Mod Strømmen."

af J. C. Heuch.

I en Tid som vor, da Nyrationalismen baade i Europa og Amerika saa aldeles ønskeligt er "Tidsstrømmen", der endog paa sine Steder truer med at blive en Flødbølge af alle farligste Art, maa alle alvorlige Kristne sige Gud Tak for den Mand, den norske Bisshop Heuch, der har strevet "Mod Strømmen". Da Pastor Sæ netop i Dagsnummeret af "Danstereen" har en Artikel om Denne Bog, vil jeg nøjes med at sige: Jeg kender ingen bedre, sandere og frender Bog at anbefale vor Tid end netop "Mod Strømmen". Læs den, studer den, og lad den befugte Dig Tanke- og Hjertelid; men vogt Dig for at tage den til Inddragt i en orthodox kristlig Partistridigheds Interesse. Forfatteren vilde fittef meget beslag, om dette skulde se. "Mod Strømmen" foreligger netop i disse Dage i en ny, meget smuk Udgave i Danish Luth. Publ. House, hvor den faaer til den billige Pris \$1.00 smukt indbundet. Tidligere Pris har været \$1.65. (x—y).